

Catequesi Extraordinària: Any Antoni Gaudí

Sessió tabor: "La creu que ens abraça"

Objectius:

- Descobrir el significat profund de la Creu com a signe d'amor.
- Conèixer la figura d'Antoni Gaudí com a home creient que va viure per a Déu.
- Preparar el cor per a un esdeveniment eclesial: la benedicció de la Creu pel Papa.
- Fomentar una experiència personal de trobada amb Jesús en l' oració.

Material:

- Imatge de la Creu de la Basílica de la Sagrada Família (4 braços). [Annex 1](#)
- Imatge d'Antoni Gaudí. [Annex 2](#)

En blau hi ha les parts dedicades als suggeriments, perquè puguin servir d'orientació a l'acompanyant.

1. Entrada - Acollida (30 min)

A. Rebem i acollim cada infant de manera individual

El catequista rep cada nen pel seu nom, amb proximitat i una mirada personal. És un moment de gran atenció personal, per la qual cosa es requereix molta cura i una atenció diligent. L'acompanyant rep cadascun dels nens preguntant-los com estan i com ha anat la setmana; tot seguit els convida a entrar al lloc on es realitzarà la sessió.

Es pot preguntar:

- Has vist alguna vegada l'Església de la Sagrada Família?
- Saps qui la va construir?
- Què significa per a tu la creu?

B. Ens posem en presència del Senyor

Comencem amb la nostra cançó. **Cançó per a les sessions de Tabor:**

El catequista convida: «Preparem-nos per trobar-nos amb Jesús...»

<https://www.youtube.com/watch?v=w6-4ANQOys8>

Dinàmica-joc que ens permetrà introduir el tema de l' oració d' avui:

"La creu es construeix"

El catequista convida els nens a romandre al seu lloc, explicant-los que faran un joc en què, entre tots, construiran una creu.

Es divideix el grup en quatre parts, segons la seva ubicació a la sala, assignant a cada una una direcció: Nord, Sud, Est i Oest. Cada grup representarà un dels braços de la creu.

A continuació, el catequista comença a donar consignes senzilles i ràpides, que cada grup haurà de realitzar sense desplaçar-se: aixecar les mans, fer una palmada, girar sobre si mateixos o dir una frase breu com «Jesús t'estima». Les consignes se succeeixen amb un ritme àgil, afavorint l'atenció i creant un ambient distès i alegre.

Després de diverses rondes, el catequista convida a fixar-s'hi amb atenció. Ara, en anomenar cada direcció, els nens fan un gest concret: el grup Nord aixeca les mans cap amunt; el grup Sud les dirigeix cap avall; el grup Est estén els braços cap a un costat i el grup Oest cap a l'altre. D'aquesta manera, a poc a poc, es va fent visible la forma de la creu en el conjunt del grup.

Finalment, el catequista convida tots a fer el gest alhora, obrint els braços en forma de creu.

Moment de reflexió:

Observem el que ha passat: cadascú, des del seu lloc, ha fet una petita part, però junts hem format la creu. Així és l'amor de Jesús, que ens uneix a tots i ens fa part de la seva abraçada. Així és la creu de la Sagrada Família, així són les coses petites de cada dia que ens costen, fetes per amor.

Es conclou repetint junts:

"Tots formem part de la creu de Jesús."

C. Ens preparem per anar al lloc d'oració.

Recordem com ens dirigim al lloc de la trobada amb Jesús.

Algunes indicacions importants:

- Anem a veure el nostre estimat amic Jesús i això ens omple d'alegria: tant a nosaltres com a Ell. Jesús ens espera!
- Anem tranquils, en silenci i ordenadament en fila i preparem-nos pensant en aquest encontre, en allò que ens agradaria dir-li. Com, per exemple: «estic content d'estar amb tu, que bé que ens retrobem, t'he trobat a faltar, t'estimo...»
- Recordem com entrem i saludem el Senyor: acostant-nos al Sagrari i fent una genuflexió.

Quan els nens estiguin preparats, ens dirigim cap a la capella o lloc d'oració, on tot estarà disposat i preparat amb antelació.

2. ORACIÓ (30 min)

A. Entrada i salutació al Senyor

Cuidem de manera especial el moment d'entrada a «TABOR» i també com saludem Jesús. Afavorim un moment de tranquil·litat: podem posar música o estar en silenci. És important que la persona que dirigeix la pregària estigui situada i esperant al lloc indicat per conduir-la.

Recordem quina és la postura que ens ajuda a pregar: els ulls tancats, les mans sobre les cames, una respiració serena... Convidem els nens a repetir les paraules de l'acompanyant: han de repetir-les dins del seu cor, sense fer soroll, en el secret.

És el moment de donar gràcies a Jesús perquè ens ha reunit en el seu nom i per haver-nos escollit perquè siguem els seus amics. Hem de fer-los present que Ell ens estima, ens acull i ens porta al Pare. Ho podem expressar d'una manera semblant a l'exemple:

Gràcies, Jesús, perquè m'has escollit per formar part del teu grup d'amics. Gràcies, perquè estàs sempre amb mi; quan estic content i quan estic trist; quan faig les coses bé i quan faig les coses mal fetes; quan estic a casa amb els meus pares o a classe amb els companys, gràcies perquè sempre m'acompanyes.

Jesús està amb nosaltres... Però, on?

Recordem-los on és present el Senyor: al Sagrari, al cor, entre nosaltres, en l'altre, en la Creació, a la Bíblia...

També tenim signes que ens indiquen la presència del Senyor: la llum, la imatge de l'Infant Jesús, la creu. Orientem la conversa cap a la CREU.

La Creu us sembla un record trist?

Els nens podran intervenir per expressar el que pensen; cuidant molt l'ordre i el clima de tranquil·litat i recolliment, sense atropellaments. L'acompanyant no ha d'avaluar ni jutjar les aportacions dels nens, sinó que simplement les acull, valorant els elements positius i abraçant els negatius. Cal mantenir sempre un clima de llibertat i serenor.

A continuació de les aportacions dels nens, l'acompanyant explica que la Creu ens recorda l'amor immens de Jesús cap a nosaltres. És un amor tan gran que va arribar fins a donar la seva vida.

La creu és important per als cristians perquè ens recorda l'amor de Jesús i és el signe que ens distingeix i ens identifica.

Després d'haver explicat què representa i què significa la creu per als cristians, ara els convidem a fer el senyal de la creu. Però ho farem molt a poc a poc, sentint i pensant què estem fent i recordant l'amor que Jesús té per cadascun de nosaltres. Després de l'explicació i d'haver descobert el seu immens significat, ens persignem tenint present que és un signe d'amor inconmensurable.

Ell ens ho diu a la Bíblia... voleu escoltar què ens diu Jesús? Estigueu atents!

Ara els oferirem la possibilitat de besar-la, si així ho desitgen. L'acompanyant agafa la Bíblia, la besa amb delicadesa i la passa al nen que té al seu costat, i així va passant d'un a l'altre. Cada nen podrà fer el gest que prefereixi per expressar el seu afecte a la Paraula de Déu: un petó, una abraçada, una carícia...

Mentrestant, podem escoltar una cançó d'invocació a l'Esperit Sant. Com, per exemple:

«Ven Esperit Sant» de *Cor Nou*, del disc «Des de les Entranyes».

<https://youtu.be/QF8Jzk3u98E> (bilingüe: espanyol minut 01:39)

B. Escoltem la Paraula

Escolteu, ara parlarà Jesús.

El catequista llegeix **Jn 12,23-33** des de la Bíblia:

«I quan jo sigui enlairat damunt la terra, atrauré tothom cap a mi»

C. Comentari de la Paraula i versicle clau

El catequista pregunta:

Qui parla? Què vol dir "atraure tothom"?

S'escolten les respostes amb calma.

El catequista recull i aprofundeix:

"Jesús, des de la creu, vol atraure a tots... no només a uns pocs..."

"A tots... a cadascun de nosaltres..."

(Pausa)

"Com els quatre braços de la creu... que arriben a tot arreu a tot arreu: nord, sud, est i oest."

Convidem a tancar els ulls. El catequista guia lentament:

"Imagina Jesús a la creu..."

"Amb els braços oberts..."

"Mirant-te..."

(Pausa)

"Jesús t'està cridant..."

"T'està cridant cap a Eil..."

(Pausa)

Convidem a repetir interiorment o exteriorment:

"Jesús, vull estar amb tu."

"Jesús, tu m'estimes."

"Jesús, porta'm cap a tu."

El catequista diu amb to contemplatiu:

"Avui volem mirar una creu especial...
la creu de l'Església de la Sagrada Família."

"Antoni Gaudí, que estimava molt Déu,
va voler fer una creu diferent..."

"Una creu amb quatre braços...
per mostrar que Jesús abraça tot el món."

(Pausa)

El catequista introdueix:

“D’aquí a poc, el Papa Lleó vindrà a beneir aquesta creu...”

(Pausa)

“Això vol dir que tota l’Església reconeix que aquesta creu és un signe per al món.”

“Un signe que Jesús vol atraure tothom.”

D. Què ens diu Jesús en la nostra vida?

Som feliços, perquè Jesús ens estima moltíssim i ens crida a tots cap a Ell. Avui hem descobert que la seva creu no és només un record, sinó un signe viu del seu amor, una abraçada oberta per a tothom.

Antoni Gaudí va entendre molt bé aquest amor de Jesús. Per això va voler construir una creu amb quatre braços, per mostrar que Jesús arriba a tothom, que ningú queda fora del seu amor. Gaudí no només va fer una obra bonica, sinó que va voler ajudar moltes persones a acostar-se a Déu amb allò que feia.

També avui l’Església ens ajuda a descobrir aquest amor. El Papa és com un pare de família que cuida tota l’Església. Quan el Papa beneeix aquesta creu, ens està dient que aquest amor és per a tothom, que Jesús continua cridant cadascun de nosaltres.

I nosaltres, com Gaudí, també podem respondre a Jesús. Podem acostar-nos a Ell, confiar en el seu amor i ser també nosaltres un petit reflex d’aquesta abraçada per als altres.

Abans d’acabar, fem el senyal de la creu a poc a poc, pensant en què vol dir aquest gest tan important per als cristians: que Jesús ens estima, ens crida i sempre és amb nosaltres.

E. Comiat

Abans d’acabar, convidem els nens a romandre un moment en silenci, amb els ulls tancats.

El catequista s’acosta a ells amb calma i recull el moment viscut, recordant-los que Jesús sempre és amb nosaltres, que ens estima i que ens crida a acostar-nos a Ell.

Se’ls convida a rebre la benedicció, acollint en el seu cor l’amor de Jesús que hem descobert en la creu.

El catequista diu lentament:

“Que Déu et beneeixi i et guardi sempre.”

A continuació, es convida els nens a obrir els ulls a poc a poc i a sortir en silenci, mantenint al cor aquest encontre amb Jesús.

3. ACTUAR: Què ens ha dit el Senyor? (15 min)

A. Expressió del que hem viscut i sentit durant l'oració

Ja a la sala habitual, ajudem els nens a expressar el que han viscut en la pregària.

Els convidem a dibuixar la creu de quatre braços i a escriure una frase senzilla que reculli el que han descobert, per exemple:

“Jesús m'estima i em crida cap a Ell”

“Jesús vol abraçar tothom”

També poden escriure o dibuixar com s'han sentit en pensar que Jesús els crida i els estima.

B. Proposta per escollir algun compromís individual o grupal durant la setmana

Què podem fer aquesta setmana per recordar que Jesús ens vol tantíssim?

Ajudem els nens a pensar què poden fer durant la setmana per respondre a Jesús, que els crida i els estima.

Deixem un moment perquè ho pensin i ho puguin compartir.

Si ho necessiten, els podem suggerir:

- Fer el senyal de la creu cada dia a poc a poc i pensant en què vol dir
- Fer bé les coses petites de cada dia
- Tenir un gest d'afecte o d'ajuda amb algú (a casa, a l'escola...)
- Recordar durant el dia que Jesús és amb ells

Els animem a escollir un compromís concret, senzill i que puguin viure durant la setmana.

4. PREPAREM L'EUCARISTIA (15 min)

Aprofitem aquest moment per ajudar els nens a comprendre millor allò que celebrem a l'Eucaristia i a viure-la amb més atenció.

Els recordem que, en començar la missa, fem el senyal de la creu. No és un gest qualsevol: és recordar que Jesús ens estima, que ens crida i que som dins d'aquesta gran abraçada seva.

També els expliquem que, a l'Eucaristia, Jesús es fa present de veritat. Ell, que va morir a la creu per amor, es queda amb nosaltres i ens reuneix com una família.

Els podem convidar a fixar-se especialment en alguns moments:

- Quan comença la missa i fem el senyal de la creu
- Quan escoltem l'Evangelí, perquè és Jesús qui ens parla
- Quan el sacerdot eleva el pa i el vi, recordant l'amor de Jesús a la creu

Els ajudem a entendre que, igual que hem vist que Jesús vol atraure tothom cap a Ell, a l'Eucaristia ens reuneix a tots al seu voltant.

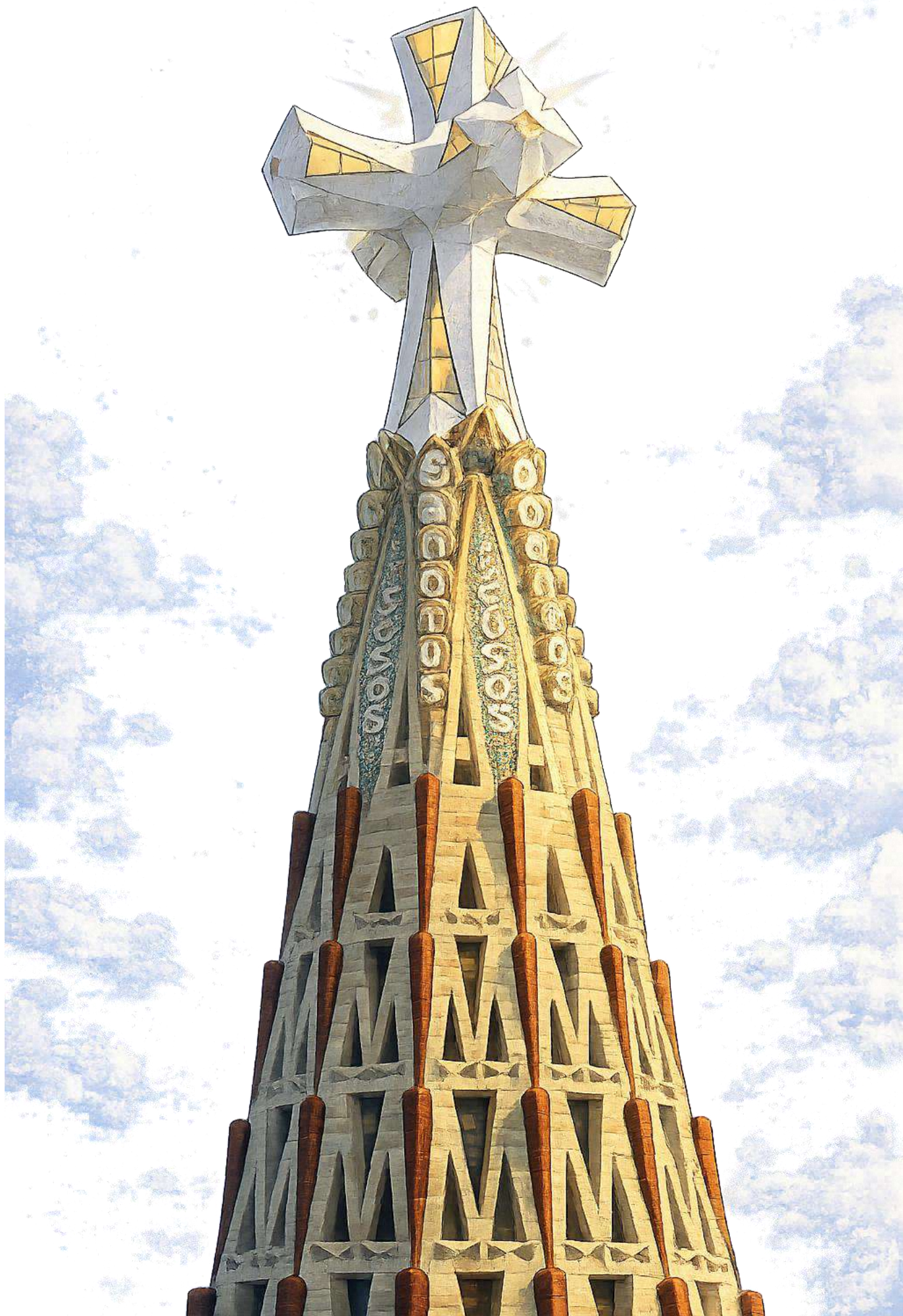
Abans d'acabar, els animem a viure la pròxima missa amb més atenció i estima, recordant tot allò que avui han descobert: que Jesús els estima, els crida i vol que estiguin a prop d'Ell.

I, per acabar cantarem: "**Alcem la mirada**"

<https://acortar.link/RN9ay2>

Com dur a terme una sessió de TABOR

Tot seguit presentem l'esquema que segueixen les sessions dedicades a la dimensió del **pregar** i que són **complementàries** als temes del Catecisme. Al final de cada una d'aquestes sessions també es dedica un temps a la preparació de l'Eucaristia.

L'esquema que seguim a totes les sessions de **TABOR** és el següent:

1. ENTRADA - ACOLLIDA (30 min.)

Rebem i acollim cada infant de manera individual.
Ens posem a la presència del Senyor: cant i oració inicial.
Revisem els compromisos de la setmana anterior.
Dinàmica relacionada amb el que resarem.
Ens preparem per anar al lloc d'oració.

2. ORACIÓ (30 min.)

Entrem i saludem al Senyor.
Escoltem la Paraula.
Comentem la Paraula i aprenem el verset clau.
Apliquem a la nostra vida el que hem escoltat: *Què ens diu Jesús a la nostra vida?*
Ens acomiadem.

3. ACTUAR: QUÈ ENS HA DIT EL SENYOR? (15 min.)

Expressem el que hem viscut i sentit durant l'oració.
Escollim un compromís individual o grupal durant la setmana.

4. PREPAREM L'EUCARISTIA (15 min.)

Tal i com es fa al final de les sessions del CENACLE, també aquí dedicarem un moment a preparar la celebració dominical de l'Eucaristia.

Respecte al temps que convé dedicar a cada pas i que s'indica entre parèntesi, cal dir que és purament orientatiu, ja que no resulta fàcil preveure com es desenvoluparà cada sessió. Tot i així, s'ha de procurar no eliminar-ne cap ni tampoc dedicar-li un temps excessivament llarg o reduït, mirant de trobar, amb l'ajut dels infants, un cert equilibri entre les distintes parts de la sessió.

A continuació s'ofereixen pautes i suggeriments que ens poden ajudar a desenvolupar correctament les sessions, amb exemples de preguntes i/o comentaris (en lletra cursiva) que els catequistes i acompanyants poden plantejar als infants. És important recordar que el/la catequista no ha de llegir exactament les paraules que es proposen a mode

d'exemple, sinó adaptar-les, fent servir les seves pròpies paraules i la seva manera particular d'expressar-se.

Desenvolupament de la sessió

Treball preparatori dels catequistes/acompanyants

És molt important dedicar un temps previ a preparar cada sessió (de manera individual i en equip) seguint les pautes que s'ofereixen a la guia, així com pregar amb els textos que es proposen. D'aquesta manera, els catequistes i els acompanyants poden aprofundir i reflexionar sobre el que posteriorment s'haurà de treballar amb els infants. Aquest treball preparatori, si es realitza de forma habitual, és força gratificant i beneficiós tant per al creixement del grup com del propi catequista, i contribueix a obtenir un millor resultat.

A nivell pràctic, el primer que necessitem per dur a terme aquestes sessions serà un **lloc especialment habilitat per a la pregària**, que anomenarem **Tabor**. En aquest sentit, un **oratori** o una **capella** són els espais més aconsellables. Malgrat això, si no fos possible disposar-ne, també es pot utilitzar la sala habitual en la qual tenen lloc les sessions del **Cenacle**, preparada i ambientada adientment per a la pregària. És important que els infants aprenguin a diferenciar les sessions corresponents al **Cenacle** de les que corresponen al **Tabor**. Sigui com sigui, cal tenir-ho tot ben disposat abans que arribin els nens ja que d'aquesta manera s'eviten distraccions innecessàries.

Pel que fa als **elements** que no poden faltar-hi, esmentem els següents:

- una **Bíblia** col·locada en un lloc destacat de la sala, sobre un coixí o entronitzada i amb una **espelma** encesa al costat.
- suficients **cadires** o **coixins** perquè els infants puguin acomodar-se al voltant del **Sagrari** (si n'hi ha).
- una imatge de **Jesús a la creu** i una imatge de la **Mare de Déu amb l'infant Jesús**.
- una **il·luminació** apropiada i/o una **música suau** de fons que contribueixin a crear un clima càlid i acollidor (opcional).

Recordem, finalment, que per a aquestes sessions **no es fa servir el Catecisme**, per la qual cosa no necessiten entrar a la sala del **Tabor** amb cap material. D'aquesta manera poden estar més atents. Únicament quan hagi finalitzat la pregària, es farà servir el **Quadern de Vida**.

1. ENTRADA-ACOLLIDA. (30 min)

El moment inicial d'acollida tindrà lloc a la mateixa sala on habitualment fem les sessions de **Cenacle**. És molt important tenir cura d'aquest moment inicial ja que es tracta d'una **oportunitat** magnífica per a copsar la **realitat concreta** de cadascú (infant i família) i

mantenir un petit **diàleg** que ens ajudi a crear **lligams** i **vincles**. Per això, procurem fer aquesta acollida des de la senzillesa, l'afecte i l'interès sincer per **acompanyar** les famílies en el camí de la fe. Als nens, podem preguntar-los com estan, com els ha anat la setmana, etc...

Una vegada hi són tots, comencem prenent consciència de la **presència** del Senyor. Volem que els infants descobreixin que pregar és **parlar amb tota familiaritat amb el millor amic que tenen**. Procurem, doncs, propiciar en ells consciència de **silenci** i transmetre'ls la idea que poden adreçar-se a Déu amb total **llibertat** i **confiança**.

Per anar situant-se i entrant en aquest clima de profunditat i calma que desitgem, comencem pregant junts amb una **cançó** (que pot ser sempre la mateixa o anar canviant) i, després, el/la catequista fa el **Senyal de la Creu** i una **breu pregària** (que pot brollar espontàniament del seu cor) per tal de posar la sessió en mans del Senyor. En aquest moment, es pot convidar els infants a tancar els ulls, a donar-se les mans o a situar-les sobre el cor, en funció d'allò que considerem que resulta més efectiu a l'hora de generar el clima que desitgem.

Si durant la setmana ha passat alguna cosa especial per la qual vulguem pregar, aquest és el moment. Deixem que els infants portin **la seva vida** a la sessió i la posin davant del Senyor. També podem convidar-los a **compartir** lliurement amb el grup, l'oració que hagin fet durant la setmana i que tindran escrita al seu *Quadern de Vida*. El/la catequista donarà exemple dirigint-se al Senyor, en primera persona, en nom del grup.

Després, i procurant no trencar el clima generat durant la pregària, ens disposem a **revisar els compromisos de la setmana anterior**. És important tenir en compte que els compromisos no són "deures", sinó gestos pensats i elegits **lliurement** que van naixent de la **relació** cada cop més madura que els infants tenen amb Déu. Per això, cal ser molt **delicats** en aquest moment de revisió, ja que s'ha de **respectar** de manera profunda la **situació personal** de cada infant, el moment que viu i les seves circumstàncies, per tal que no se senti ni jutjat ni pressionat, sinó ben al contrari, **estimat** i **acollit** de manera incondicional i única.

Volem ajudar els nens i nenes a comprendre que els compromisos són **petites passes** que anem donant en el **seguiment** de Jesús i que, compartir-ho amb el grup, facilita que ens ajudem mútuament, com a **comunitat**, tal com ens va ensenyar Jesús; des de l'afecte i la **fraternitat**. Per això, no es tracta de renyar o posar en evidència a qui no ho hagi complert, sinó de compartir com ens ha anat, les dificultats que hem tingut, com això ens ha ajudat i, sobretot, animar a continuar intentant-ho.

A continuació, organitzarem una **dinàmica** o joc que estarà relacionat amb el que resarem i que serà una mica més mogut que en altre tipus de sessions. En acabar, ajudarem els infants a prendre consciència de la semblança que hi ha entre el joc o la dinàmica que s'acaba de fer i el contingut de la pregària. Serà una forma d'introduir-los en el que viuran i experimentaran durant la sessió.

Abans d'entrar al **Tabor** o sala de pregària, **preparem els infants** i els donem algunes indicacions que els ajudin a predisposar-se a la pregària, com per exemple:

- entrar en silenci i de manera ordenada.
- prendre consciència que entren per estar amb el seu amic Jesús i, per això, ja poden començar a pensar què volen dir-li.
- recordar com saludar Jesús i què fer en passar davant del Sagrari (gest d'inclinació del cap o genuflexió).

2. ORACIÓ (30 min)

És bo que a l'entrada del **Tabor** hi hagi algun catequista que vagi recordant als nens i nenes com saludar al Senyor i vetllar perquè es mantingui un ambient de serenitat i de pau.

Entrada i salutació al Senyor

El catequista, fent servir un to de veu suau i pausat, anirà guiant la pregària, ajudant els infants, en un primer moment, a centrar la seva atenció en Jesús i a buscar la pau a l'interior del seu cor.

Seguidament, se'ls convidarà a fixar-se en la Bíblia, tot recordant-los que Jesús també ens parla a través de la seva Paraula. Dit això, el/la catequista agafarà la Bíblia amb una gran delicadesa i farà un gest d'amor i veneració. Aquest gest pot ser un petó, una carícia, una abraçada...Després, convidarà els infants a fer el mateix.

Mentrestant, es pot anar escoltant i/o cantant una cançó d'invocació a l'Esperit Sant.

Escoltem la Paraula

En aquest moment convidem als nens a escoltar, despertant el seu interès i curiositat, no imposant. El catequista proclama el text bíblic que correspongui des de la Bíblia, cuidant de manera especial el to de veu i el ritme de la lectura.

Comentari de la Paraula i verset clau

Un cop s'ha proclamat la Paraula, deixem un espai de silenci perquè aquesta pugui ser interioritzada i recordem als nens i nenes que, malgrat sigui el catequista qui la llegeix, el missatge que se'ns transmet prové de Déu mateix.

Podem ajudar-los a fer aquest treball d'interiorització i reflexió a partir de preguntes i interpel·lacions, animant-los a respondre lliurement i a compartir les seves reflexions. Com ja hem indicat anteriorment, no es tracta de preguntar per veure si els nens i nenes han escoltat o no, ni tampoc per arribar a una conclusió que es consideri correcta,

sinó per a incitar-los a la reflexió, al qüestionament i al diàleg. El catequista, per tant, anirà reconduint les respostes sense emetre judicis sobre si la resposta és correcta o no.

Què ens vol dir Jesús, avui, a cada un de nosaltres?

Com a catequistes, la nostra missió consisteix a acompanyar els infants perquè siguin capaços de descobrir quina és la voluntat de Déu per a les seves vides, i aprenguin a escoltar allò que vol dir-los en aquest precís instant per mitjà de la seva Paraula. Déu sempre té alguna cosa a dir-nos: “què et dirà a tu, avui?”

Els ajudem a expressar la seva resposta al Senyor, en forma de petició, lloança, acció de gràcies...

Comiat

Abans de sortir del **Tabor**, podem acomiadar-nos resant junts alguna oració.

Després, els/les catequistes faran el gest d'imposar les mans, a mode de benedicció, sobre el cap de cada un dels infants, per tal que aquests puguin aixecar-se del seu lloc, acomiadar-se del Senyor (poden atansar-se al Sagrari i fer una genuflexió o una inclinació de cap, un petó...) i sortir de manera ordenada i en silenci de la sala.

3. ACTUAR: Què ens ha dit el Senyor? (15 min)

Convé que aquesta part de la sessió es desenvolupi a la sala habitual de reunió o en un lloc diferent de l'espai de pregària.

Expressió del que hem viscut i sentit durant la pregària

En aquest moment els infants poden utilitzar el seu **Quadern de Vida** per a expressar (ja sigui amb una paraula, una senzilla frase o un dibuix) allò que han viscut i sentit durant el temps de pregària.

És important que deixem que s'expressin lliurement, però hem d'estar pendents de si algun nen necessita ajuda, per tal que puguem guiar-lo o fer-li algun suggeriment.

Escollir un compromís individual o grupal que es pugui fer durant la setmana. Després d'expressar el que han viscut a la sessió, els animem a buscar un compromís que puguin dur a terme durant la setmana.

No busquem “compromisos perfectes”, i encara que pugui semblar-nos que n'hi ha uns millors que els altres, és preferible que sorgeixin d'ells; aquesta és la manera d'ensenyar-los a **escoltar** la voluntat de Déu en el seu dia a dia i ajudar-los a **respondre** amb senzillesa, en allò petit.

El catequista els anirà guiant, tot recordant que els compromisos han de ser **concrets**, **senzills**, amb possibilitat de complir-se i **revisables**. També pot tractar-se d'un compromís **individual**, ressaltant així que Déu ens demana alguna cosa diferent a cadascú, o bé d'un compromís **grupal**. Els nens apunten el compromís al seu **Quadern de Vida**, per tenir-lo present durant tota la setmana.

Finalment, cal animar-los a cuidar l'oració durant la setmana i a escriure al **Quadern de Vida** una pregària senzilla, fruit del seu diàleg amb Jesús. Aquesta pregària es pot compartir amb els altres a la sessió següent.

4. PREPARACIÓ DE L'EUCARISTIA. (15 min)

Per acabar, dedicarem un moment a preparar la celebració dominical de l'Eucaristia. És important que a cada sessió expliquem un **gest** o una **part** de la missa, de tal manera que els infants puguin anar comprenent el **significat** de la litúrgia i, així, els ajudem a viure-la amb més intensitat i sentit. Per altre banda, sempre que sigui possible, animarem la participació dels infants durant la celebració (a la guia s'ofereixen alguns suggeriments al respecte).

I, per descomptat, convidarem efusivament les famílies a acompanyar els seus fills a la celebració.

Celebracions

Som conscients de la gran importància que tenen les celebracions litúrgiques, i especialment l'**Eucaristia**, en qualsevol itinerari catequètic. Es per això que, al final de cada sessió d'aquest nou itinerari, s'ha inclòs un espai que vol ajudar a explicar o refermar aquells aspectes litúrgics que es consideren necessaris per a que els nens i nenes puguin viure amb profunditat, alegria i naturalitat la dimensió celebrativa de la nostra fe.

A més, el mateix itinerari contempla ja varies **celebracions o lliuraments** que coincideixen amb les que s'indiquen a la *Guia Bàsica del Catecisme* i que poden integrar-se, sempre que sigui possible, a la celebració de l'Eucaristia dominical, **convidant les famílies** a participar-hi, juntament amb la resta de la **comunitat parroquial** que ens acompanya en el nostre camí de fe.

Els infants poden utilitzar el seu **Quadern de Vida Cristiana** per a aquest moment. Hi trobaran una explicació senzilla de la celebració, una pregària i un espai per a la seva pregària personal. A més, es poden preparar uns **oracionals** amb el ritual perquè tota la comunitat pugui seguir la celebració.